

Зората

*Вестител на Христовото
присъствие*

Зората

април 2025 г.

Съдържание

ТЕМАТИЧНА СТАТИЯ.....2

СМЪРТТА Е УНИЩОЖЕНА, ЖИВОТЪТ Е ВЪЗСТАНОВЕН 2

ИЗУЧАВАНЕ НА БИБЛИЯТА 20

ХРИСТОС Е УМРЯЛ ВЕДНЪЖ ЗАВИНАГИ 20

ПРОЯВЕНАТА БОЖИЯ ЛЮБОВ 24

ХРИСТОС ВЪЗКРЪСНА..... 28

ДОСТОЙНО Е АГНЕТО..... 32

*Потърсете цитатите от Писанията в
Библията!*

ТЕМАТИЧНА СТАТИЯ

Смъртта е унищожена, животът е възстановен

"БОГ ще изтрие всяка сълза от очите им и няма да има вече смърт или скръб, или плач, или болка. Всички тези неща ще изчезнат завинаги." И седящият на престола каза: "Вижте, Аз правя всичко ново!" И тогава ми каза: "Запиши си това, защото това, което ти казвам, е достоверно и истинско."
Откровение 21:4 и 5

По това време на годината умовете на милиони хора по света са насочени към темата за възкресението на Исус от мъртвите. За тях възпоменанието за възкресението на Исус до известна степен представлява кратко облекчение от ежедневните новини за хаос, разрушение и смърт, които показват света в състояние на мрак и безнадеждност.

Днес се смята, че всеки ден в света умират около 150 000 души. Много от тези смъртни случаи са просто резултат от факта, че цялото човечество е член на прокълнатата от греха и умираща раса. (Римляни 5:12 1 Коринтяни 15:22). Имаме обаче и онези трагични смъртни случаи, които са резултат от войни, революции, злополуки, престъпления, наркотици и други специфични злини от миналото и настоящето. Наистина това е нощ на скръб и плач, но ние имаме благословената увереност на Божието Слово, че "радостта идва на сутринта". (Псалми 30:5). Това благословено утро на радост ще бъде възвестено от изгрева на "Слънцето на правдата", което "с изцеление в крилете си" ще изцели хората от техните болести, физически и други, и ще им даде мир, здраве и живот завинаги." - Малахия 4:2

Въпреки хаоса и смъртта, с които сме заобиколени и измъчвани, имаме уверенията на Божието Слово, че Той ще се намеси в човешките дела и ще направи за хората това, което те не могат да направят за себе си. Това означава, че надеждата, изложена в Библията за света на човечеството, е толкова светла, колкото и Божиите обещания. Тези обещания ни уверяват не само, че болестите и смъртта ще бъдат

април 2025 г.

унищожени, както и всички други злини, които сега измъчват човешкия род, но и че тези, които са заспали в смъртта, ще бъдат събудени, за да могат и те да участват в радостите на онзи нов ден - онова утро на радост, което ще последва сегашната тъмна нощ на скръб.

В съзнанието на мнозина възниква въпросът дали Бог е способен да изпълни всички прекрасни обещания, които е записал в Своето Слово. Може да ни се струва, че това е прекалено опростяване на въпроса, но за нас е очевидно, че Този, Който е създал живота, е в състояние в изобилие да го възстанови. Нещо повече, за да ни увери в това, Господ е дал многобройни примери в Библията, в които чрез своите служители е използвал животворната си сила, за да събуди мъртвите за живот. Тези случаи можем да разглеждаме като знаци за божествената цел в полза на всички хора, които са заспали в смъртта. Някои от тези случаи са се случили по време на Стария завет, а други - в дните на Исус и във връзка с неговото служение; докато по-късно апостол Петър възкресява една сестра християнка от съня на смъртта.

СИНЪТ НА ВДОВИЦАТА

Пророк Илия събужда сина на една вдовица от мъртвите и по този начин демонстрира силата на Твореца да възстанови живота. В записва се казва, че Илия "три пъти се простря върху детето и извика към Господа: Господи, БОЖЕ мой, нека животът на това дете отново да се върне в него. И ГОСПОД послуша гласа на Илия. И животът на детето отново влезе в него, и то оживя. И Илия взе детето, свали го от горната стая в къщата и го предаде на майка му. И Илия каза: "Виж, синът ти е жив." 1 Царе 17:21-23

Употребата на думата "душа" в преводите на този разказ не обосновава погрешното схващане, че хората имат в себе си нещо нематериално, наречено душа, което изчезва, когато тялото умре. Думата "душа" в този случай се използва, както често се случва в Библията, просто за обозначаване на живота, както е отбелязано в цитирания превод. Животът на това момче си беше отишъл от него и чрез служението на Илия и чрез Божията сила животът му се върна.

Важното в този разказ е, че в него имаме пример за възстановяващата сила на Бога, която

тепърва ще се проявява по цялата земя и в полза на всички, които са заспали в смъртта - независимо дали във война, от болест, в младост или в старост. Мойсей разкрива Божия план по този въпрос , когато в една молитва казва за Бога: "Ти връщаш човека в пръстта и казваш: "Върнете се, синове човешки!". Псалми 90:3

СИНЪТ НА ШУНАМИТКАТА СЕ СЪБУДИ

Историята за шунамийката и за нейния син, който умира, вероятно в резултат на слънчев удар, е добре позната на читателите на Библията. (2 Царе 4:18-20). Когато синът починал, майката повикала Елисей, който го върнал към живот. Разказът гласи: "Когато Елисей пристигна, детето наистина беше мъртво и лежеше на леглото на пророка. Той влезе сам, затвори вратата след себе си и се помоли на Господ. След това легна върху тялото на детето, като постави устата си върху устата на детето, очите си върху очите на детето и ръцете си върху ръцете на детето. И докато се протягаше върху него, тялото на детето отново започна да се затопля! Елисей стана, разходи се веднъж напред-назад из стаята и след това отново се простря върху детето. Този път

момчето кихна седем пъти и отвори очи! Тогава Елисей повика Гехази. "Извикай майката на детето!" - каза той. И когато тя влезе, Елисей каза: "Ето, вземи сина си!" Стихове 32-36

Има една древна поговорка, която често се повтаря: "Докато има живот, има и надежда". Това ограничение обаче не важи за Бога, защото според Неговите обещания и според доказателствата, представени в Словото Му, има надежда за всички, които са умрели. Вярно е, че в дните на Илия и Елисей все още не е настъпило времето за общо възстановяване на мъртвите. Това все още предстои да се осъществи по време на онова, което апостол Петър описва като "време на възстановяване на всичко". (Деяния 3:20 и 21). Тези две момчета, възстановени към живот от древните Божи пророци, отново се върнали в смъртта в по-късни години, но това няма да бъде така в предстоящото време на възстановяване. Тогава Божието намерение ще бъде всички, които са умрели, да бъдат възкресени от мъртвите и да им бъде дадена възможност да живеят вечно. Йоан 5:28-29; Римляни 5:18-19

В НОВИЯ ЗАВЕТ

Благодарение на служението на Исус други хора се събуждат от съня на смъртта. Цитираме разказа за младежа от град Наин, който бил върнат към живот: "Когато той наближи портата на селото, излизаше погребална процесия. Младият мъж, който беше починал, беше единственият син на една вдовица и с нея беше голяма тълпа от селото. Когато Господ я видя, сърцето му се препълни със състрадание. "Не плачи!" - каза Той. После се приближи до ковчега и го докосна, а носачите спряха. "Млади човече - каза той, - казвам ти, стани!" Тогава мъртвото момче седнало и започнало да говори! И Исус го върна на майка му." Лука 7:12-15

След това имаше случай с дъщерята на началника на синагогата. Тя беше умряла, "хората плачеха и ридаеха", но Исус каза: "Не плачете, тя не е мъртва, а спи. Но тълпата му се присмя, защото всички знаеха, че тя е умряла. Тогава Исус я хвана за ръката и каза на висок глас: "Дете мое, стани!" Тя се изправи, но не успя. И в този момент животът (на гръцки: дъхът) ѝ се върна и тя веднага се изправи! Тогава Исус им

каза да ѝ дадат нещо за ядене. Родителите ѝ бяха покрусени, но Исус настоя да не казват на никого какво се е случило." Лука 8:52-56

ЛАЗАРУС СЪЩО

Имаме и класическия случай с Лазар, брата на Марта и Мария. Това малко семейство от Витания са специални приятели на Исус. Лазар се разболява тежко по време, когато Исус провежда служението си в района, където Йоан Кръстител е кръщавал, на известно разстояние от Витания. (Йоан 10:40). Сестрите изпратили пратеници при Исус, за да му съобщят за болестта на брат им, но Исус не направил нищо по въпроса в продължение на няколко дни. Тогава Той обяснява на учениците си: "Болестта на Лазар няма да завърши със смърт. Не, това се случи за Божия слава, така че Божият Син да получи слава от това". Йоан 11:4

Исус, разбира се, е знаел, че Лазар ще се поддаде на болестта си и ще заспи в смъртта. Когато Лазар наистина умира, Исус казва на учениците си: "Нашият приятел Лазар спи; но Аз отивам, за да го събудя от сън." (стих 11). Учениците не успяват да разберат смисъла на Исусовото изказване, мислейки, че Той иска да

април 2025 г.

каже, че Лазар просто си почива спокойно в сън; тогава Той им казва ясно: "Лазар е мъртъв. И заради вас се радвам, че не бях там, защото сега наистина ще повярвате. Елате да го видим." Стихове 14 и 15

Лазар наистина е бил мъртъв и когато говори за него, Исус използва съня като символ на смъртта. От съня има събуждане и Исус знаеше, че целият мъртъв свят на човечеството ще се събуди от съня на смъртта в определеното от Бога време. Учителят се върна във Витания и в дома на Марта и Мария. Когато Марта го видя, тя каза: "Господи, ако Ти беше тук, брат ми нямаше да умре. Но и сега знам, че Бог ще ти даде всичко, което поискаш". (Йоан 11:21-22). Това е начинът, по който Марта показва убеждението си, че Исус щеше да успее да излекува брат ѝ, ако беше дошъл по-рано, но освен това показва вярата ѝ, че сега Исус е способен да го върне към живота.

Исус възнамеряваше да направи това. Той каза на Марта: "Брат ти ще възкръсне", а тя му отговори: "Да, той ще възкръсне, когато всички останали възкръснат, в последния ден." (стихове 23 и 24). Марта е била ученичка на учението на

Исус, а несъмнено и на старозаветните писания, в които е изложена надеждата за възкресение. Тя вярваше в обещаното събуждане от съня на смъртта, което трябваше да бъде осъществено с божествена сила в последния период от великия Божи план за изкупление и възстановяване - Христос, наричан в пророчествата "последния ден". (Исая 2:2; 25:6-9). Всъщност този "ден" е с продължителност хиляда години и в него целият мъртъв свят на човечеството ще бъде възстановен към живот. 2 Петрово:8; Откровение 20:4, 6

Исус отговори на Марта: "Аз съм възкресението и животът." (Йоан 11:25). Това означава, че Исус е този, който по време на възкресението ще бъде използван от Небесния Отец, за да възстанови живота. Исус даде собствения си човешки живот като откуп за Адам и неговия род и по силата на това получи властта и силата да събуди всички, които са заспали в смъртта. (1 Тимотей 2:5 и 6; Матей 28:18). По онова време Той събужда Лазар от съня на смъртта като демонстрация на това, което ще бъде извършено в последната епоха на Божия план за всички, които спят в смъртта. Лазар е бил мъртъв от няколко дни и плътта му е започнала да се разлага. Неговото събуждане е ярък

пример за това, че що се отнася до божествената сила, няма значение дали човек е бил мъртъв от няколко мига, от четири дни или от хиляди години; животворната сила на Този, Който е "възкресението и животът", ще надделее за неговото възстановяване.

ХРИСТОС - ПЪРВИЯТ ПЛОД

Досега отбелязахме няколко случая, споменати в Библията, които се отнасят до събуждането на определени хора от съня на смъртта. Те не са били възкресени в пълния смисъл на думата, а само временно възстановени към частичен живот. Въпреки че тези случаи ни впечатляват с факта, че божествената сила е способна да възкресява мъртвите, едва след възкресението на Исус имаме първия случай на пълно, цялостно и вечно възкресение от мъртвите.

Във възкресението на Исус имаме това, което апостол Павел нарича "първите плодове" на възкресението. Павел пише: "Но всъщност Христос е възкръснал от мъртвите. Той е първият от голямата жътва на всички, които са умрели."

Към това Павел добавя: "И така, виждате, че както смъртта дойде в света чрез един човек, така сега възкресението от мъртвите започна чрез друг човек. Както всички умират, защото всички принадлежим на Адам, така и всеки, който принадлежи на Христос, ще получи нов живот". (1 Коринтяни 15:20-22). Това означава, че на всички ще бъде дадена възможност, въз основа на послушанието, за пълно и цялостно възстановяване на съвършения човешки живот.

Когато Исус е възкресен от мъртвите, той е въздигнат в небесен дом и в божествена природа. Павел споменава това в Ефесяни 4:8. "Когато се възнесе нависоко, Ти взе много пленници; прие дарове от хората." Този стих се позовава на Псалми 68:18, който гласи: "Като си се възнесъл нависоко, Ти си взел много пленници". Тези "много пленници" са така наречените "послеплоди" на възкресението, тъй като то се оприличава на освобождаване на затворници - в този случай затворниците на смъртта. Какво множество пленници е това!

Те ще бъдат предшествани от последователите на Исус, които са описани в Писанията като "първите плодове", защото ще

бъдат свързани с Исус в благославянето на останалата част от човешкия свят. Яков пише за тях: "По Своя воля Той ни роди със словото на истината, за да бъдем един вид първи плод на Неговите създания". (Яков 1:18). Откровеният говори за тях като за такива, които ще излязат в "първото възкресение" и че ще живеят и ще царуват с Христос хиляда години. (Откровение 20:4 и 6). Следователно тези са първите, изведени от затвора на смъртта от Исус. Те, подобно на Него, са издигнати в небесен дом, в слава, чест и безсмъртие. Римляни:7

КНЯЗЕТЕ НА ЗЕМЯТА

Друга група пленници на смъртта, които ще бъдат изведени от Исус при възкресението, са онези, за които се говори в Псалм 45:16 като за верните древни отци. Те ще бъдат направени "князе по цялата земя". В 11-та глава на Евреи апостолът споменава поименно много от тях и разказва за тяхната вяроност под изпитание. Той обяснява, че те са понасяли страдания в името на Господа, за да "получат по-добро възкресение". Евреи 11:35

Тези хора, както ни е съобщено, получават уверението, че поради голямата си вяра са угодни на Бога, което означава, че са се оказали достойни за "по-добро възкресение". Това ще бъде мигновено възкресяване до съвършенство на човешкия живот и като съвършени хора те ще бъдат видимите земни представители на божествения Христос в месианското царство. (Евреи 11:39-40). Пророк Исаия ни съобщава, че по това време Яков отново ще види децата си и че лицето му вече няма да побледнее от старост. Исаия 29:22-23

Друга група от пленници на смъртта, които ще бъдат изведени към свобода и живот от великия възстановител на живота, ще бъде това, което Откровеният описва като "голямо множество". За тях четем: "Това са онези, които са излезли от голямата скръб; те са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова те са пред Божия престол и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и Седящият на престола ще ги приюти с присъствието Си". Откровение:9, 14-15

Трябва да отбележим, че това голямо множество няма да седи с Господа "на" престола, както първите плодове, верните последователи

на Исус, а ще бъде "пред" престола и ще служи на Бога денем и нощем в Неговия храм. Не знаем точно какво ще бъде естеството на тяхната служба в месианското царство, но каквото и да е то, преди всичко е необходимо те да бъдат възкресени от мъртвите.

ОБЩОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Последната група от пленници на смъртта, която ще бъде изведена от гроба, ще бъде голямото тяло на останалата част от цялото човечество, живяло някога. Тази група включва онези, които са умрели в неверие, в частична вяра, престъпниците, гордите и егоистичните, децата и милионите и милионите, които са умрели, без да разбират основните положения на библейските учения. В нея ще бъдат включени и онези, които, макар и да са твърдели, че вярват в Исус, са го потвърждавали предимно на думи, но в този живот не са пожелали да се отдадат изцяло на Бога, нито да се жертват.

В много други преводи се казва, че те ще излязат от смъртта "за възкресението на съда". (Йоан 5:29). Това означава, че когато тази група

пленници на смъртта бъдат освободени от съня на смъртта, те ще бъдат изправени на съд или изпитание, както е мисълта в гръцкия текст, защото в Божия план месианското царство и обещаният Съд за хиляда години текат едновременно. Това ще бъде онзи "ден", за който говори апостол Павел, когато Господ ще съди света в правда. Деяния 17:31

В Исаия 26:9 се казва, че когато Господните съдби се разнесат по земята, жителите на света ще се научат на правда. Псалмистът говори за това като за Господ, който съди хората със Своята истина. Какво щастливо време ще бъде това: "Нека се радват небесата, нека се весели земята; нека звучи морето и всичко, което е в него. Нека ликуват полята и всичко в тях; нека пеят от радост всички дървета в гората. Нека цялото творение се радва пред Господа, защото Той идва, Той идва да съди земята. Той ще съди света с правда и народите с верността Си" Псалми 96:11-13

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ОТКУПЕНИТЕ

Исус даде Себе Си като "откуп" за цялото човечество. (1 Тимотей 2:). Именно това прави

възможно извеждането на пленниците на смъртта. Исаия пише за щастливото време, когато светът на човечеството ще бъде върнат от своя плен. Той казва: "Откупените от Господа ще се върнат, ... с песни и вечна радост на главите си; ще придобият радост и веселие, а скръбта и въздишките ще избягат". Исаия 35:10

Еврейската дума "шеол" в Стария завет и гръцката ѝ сродница "хадес" в Новия завет се използват в Библията за обозначаване на големия затвор, съня на смъртта, в който преминава цялото човечество, когато умре. В Откровение 1:18 Исус говори за това, че е бил мъртъв - че е умрял, т.е. за греховете на света - и че сега е жив и има "ключовете на ада ("хадес") и на смъртта". Тук отново е налице мисълта за освобождаването на мъртвите от плен, тъй като Исус навреме използва тези ключове, за да отключи и разтвори широко портите на плена, за да събуди и освободи затворниците на смъртта.

Когато всички бъдат освободени и онези, които са достойни за вечен живот, докажат своята вярност към божествените принципи на правдата и бъдат възстановени до пълното човешко

съвършенство, тогава ще бъде вярно, че "вече няма да има смърт", както е отбелязано в началния стих от Писанието. "Предишните неща (ще). преминат" и последните пленници на смъртта ще бъдат освободени и възстановени в пълната си свобода като земни Божии синове. Откровение 21:4-7

Това е пълният смисъл на възкресението на Исус Христос, който беше първият плод на онези, които заспаха в смъртта. Докато през 2025 г. светът все още е в хаос и мрак, радостният нов ден на освобождението на човечеството от смъртта приближава, да, както показват знаците на времето, е съвсем близо. Нека се радваме на тази славна перспектива!

ИЗУЧАВАНЕ НА БИБЛИЯТА

Урок за април 6

Христос е умрял веднъж завинаги

Ключов стих: Той влезе в самото небе, за да се яви за нас в Божието присъствие. "Защото Христос не влезе в светилище, направено с човешки ръце, което е само копие на истинското, а влезе в самото небе, за да се яви за нас в Божието присъствие. "
Евреи 9:24

***Избрано Писание:
Евреи 9 стихове 23-28***

От историческа гледна точка изглежда, че това послание е написано до църквата по време на преходен период през първи век. По онова време вярващите юдеи изпитват големи трудности да приемат, че след изливането на Светия Дух върху Корнилий и неговото семейство езичниците могат да имат достъп до

Авраамовите обещания. "Светият Дух слезе върху всички, които чува вестта. Обрязаните вярващи, които бяха дошли с Петър, се учудиха, че дарът на Светия Дух се е излял дори върху езичниците. Защото те ги чуваха да говорят на езици и да хвалят Бога.

Тогава Петър каза: "Наистина никой не може да попречи да се кръстят с вода. Те са приели Светия Дух, както и ние." Деяния 10:44-48

"Сега Христос е станал Първосвещеник на всички добри неща, които са дошли. Той е влязъл в онази по-велика, по-съвършена скиния в небето, която не е направена от човешки ръце и не е част от този създаден свят. Със собствената Си кръв - не с кръвта на кози и телета - Той влезе в Пресвятото място веднъж завинаги и осигури изкуплението ни завинаги. При старата система кръвта на козли и телета и пепелта на юницата можеха да очистят телата на хората от церемониалната нечистота. Помислете само колко повече Христовата кръв ще пречисти съвестта ни от греховните дела, за да можем да се покланяме на живия Бог" Евреи 9:11-14

Като апостол на езичниците Павел ясно разбира философията на християнското

страдание, че по този начин ние "участваме в страданията на Христос, които продължават за Неговото тяло, църквата". (Колосяни 1:24). От страданията и смъртта на Исус произлизат благословиите на трайния живот както за църквата, така и за света. Онези, които умират с Него и страдат с Него , по божественото устройство допринасят за трайното благоденствие на другите - на църквата сега, когато полагаме живота си за братята, и на света след време, в месианското царство на земята. Матей:10

Освен това Писанията с голяма яснота потвърждават ефикасността на начина, по който жертвената смърт на Христос чрез проливането на кръвта Му ще бъде приложена по време на Божието царство, за да се премахне първородният грях на Адам чрез неговото непослушание в Едем. Евреи:22-23

Нашият ключов стих твърди, че Христос е умрял веднъж за всички. Тези, които понастоящем са Негови ученици, ако са верни, имат надежда за небесна награда. На всички останали ще бъде дадена възможност да спечелят

земен живот чрез послушание и усвояване на принципите на праведността в бъдещия век.

Бог има специално място в Своя план за онези, които живеят за Него в настоящия момент. Те стават новородени от Духа създания, на които е дадено служението на помирението. (2 Коринтяни 5:17-20). Пролятата кръв на Христос е основата на помирението и наша привилегия е да насочваме хората към нея като към единствения път, който води към живот. Това ще бъде великото дело на бъдещето, когато Христовото царство ще бъде в действие и когато светиите ще царуват заедно с Него. (Откровение 20:6). Ние обаче трябва да направим каквото можем сега. Жертвените ни усилия сега ни обучават за по-големите възможности по-късно. Достойнството ни да участваме във великото дело на утрешния ден зависи от любящия ни интерес към ближните днес.

Проявената Божия любов

Ключов стих: *"Бог показва колко много ни е възлюбил, като изпрати на света Своя Единороден Син, за да имаме чрез Него вечен живот."*
1 Йоан 4:9

Избрано Писание:
1 Йоан 4:7-14

Старият и Новият завет разказват за превъзходната грижа и великолепиe на Бога почти на всяка страница от Писанията. Той съществува от вечността, източник е на живота на всяко ниво, бил е и ще продължава да бъде велик Безсмъртен. Псалм 90, стихове 1 до 4; 1 Тимотей 1:17

"Той дава власт на слабите сила на безсилните. Дори младежите ще станат слаби и уморени,

и младежи ще паднат от умора. Но онези, които се уповават на ГОСПОДА, ще намерят нова сила." Исаия 40 стихове 29-31

Всеки опит да се омаловажи грижата на Небесния Отец за неговите деца по необходимост идва от зъл източник извън Библията. Ето защо посветените вярващи са предупредени: "Трябва да ги изпитвате, за да видите дали духът, който имат, идва от Бога" и да приемат за истина само онези въпроси, които съответстват на светостта и божествените обещания, съсредоточени в Неговия вечен план за спасение. 1 Йоан 4, стихове от 1 до 6

"Възлюбени, нека се обичаме един друг; защото любовта е от Бога; и всеки, който обича, е роден от Бога и познава Бога. Който не обича, не познава Бога; защото Бог е любов." (стихове 7, 8) В каквото и да вярваме, каквито и да сме, никое твърдение не би могло да бъде по-дълбоко по отношение на възвишения статут на Създателя в сравнение с всички негови поданици, пребиваващи на което и да е ниво на съществуване.

Нашият ключов стих набляга на проявата на Божията любов, която се проявява в изпращането на Исус, Неговия Единороден Син. (Йоан 3:16) Исус открива пътя, по който Бог, като Създател, може да бъде справедлив и същевременно да оправдае грешниците, които приемат Исус Христос като откупна цена за греха, извършен от Адам чрез непослушание. Римляни 3 стихове 24-26

Нашият Небесен Отец прави всичко възможно, за да ни избави от всичко, което може да ни навреди като нови създания. Например, Той осигурява общението и утехата на Своя народ - нашите братя в Христос. В любовта си той позволява само такива преживявания, които най-добре ще послужат за постигане на божествените му цели. Той може дори да превърне неблагоприятните обстоятелства в растеж за децата си, ако му се доверим и му позволим да работи в нас, "за да изпълни добрата си цел". Филипяни 2:13

Любовта на Бога към Неговия народ и грижата Му за него могат да се видят в още по-прекрасна светлина, когато вземем предвид упражняването на Неговото предумисление. Той винаги е в

състояние да знае предварително резултата от могъщите дела, които възнамерява да извърши. Това по никакъв начин не унищожава свободната ни воля. Нашите ограничени умове не биха могли да определят какво ще направи друг утре, ако не контролираме действията му. Много от Господните хора размишляват върху чудесния начин, по който Бог е властвал над ежедневиия им живот, дори преди да Го познават.

Подобно осъзнаване трябва да ни накара да реагираме с абсолютна увереност в нашия Бог. "В любовта няма страх. Но свършената любов прогонва страха, защото страхът е свързан с наказанието. Този, който се страхува, не е свършен в любовта." 1 Йоан 4:18

Христос възкръсна

Ключов стих: *"Изведнъж Исус ги срещна. "Поздрави", каза той. Те дойдоха при Него, прегърнаха нозете Му и Му се поклониха."*
Матей 28:9

Избрано Писание:
Матей 28:1-10

След разпъването на Исус Христос и в края на еврейската събота Мария Магдалена и някои от другите жени, които го бяха следвали по време на земното му служение, пристигнаха на гроба му рано сутринта на първия ден от новата седмица. Те бяха дошли да помажат тялото му с ароматни подправки като символ на своята преданост към Учителя. Матей 28:1

Преди да пристигнат, станало земетресение и ангел Господен отвалил тежкия камък, който запечатвал гроба, а жените били объркани. "Ангелът каза на жените: "Не бойте се, защото зная, че търсите разпнатия Исус. Той не е тук;

възкръсна, както и каза. Елате и вижте мястото, където е лежал. Тогава идете бързо и кажете на учениците Му: "Той възкръсна от мъртвите и върви пред вас в Галилея. Там ще Го видите. Сега ви казах." И така, жените побързаха да излязат от гроба, уплашени, но изпълнени с радост, и изтичаха да кажат на учениците Му..."
стихове 5-8

Нашият ключов стих показва, че докато жените бързат да съобщят на учениците Му тази най-радостна вест, възкръсналият Господ се появява сред тях. Той ги посрещнал в тяло, специално приготвено за случая, и те му се поклонили с благоговение и възторг.

Доктрината за Христовото възкресение е основополагаща за надеждата и вярата на всеки човек, живял някога. Божественото провидение е планирало възможност за възстановяване на цялото човешко семейство от смъртта. Това ще включва всички близки на човечеството от всяка нация, всеки от които е бил потопен в състоянието на грех и смърт в резултат на непослушанието на Адам в Едем. "Както едно прегрешение доведе до осъждане на всички хора, така и едно праведно действие доведе до

оправдание и живот за всички хора..."
Римляни:18

В писмото на апостол Павел до църквата в Коринт четем: "А ако се проповядва, че Христос е възкръснал от мъртвите, как някои от вас казват, че няма възкресение на мъртвите? Но ако няма възкресение на мъртвите, то и Христос не е възкръснал; а ако Христос не е възкръснал, то напразна е нашата проповед, напразна е и вашата вяра. Нещо повече, ние дори се оказваме лъжесвидетели на Бога, защото свидетелствуваме против Бога, че Той е възкресил Христос, когото не е възкресил, ако всъщност мъртвите не са възкресени". 1 Коринтяни 15:12-15

През този сезон много християни от цял свят се събират, за да отпразнуват възкресението на нашия Господ. Исус е наредил на учениците и верните си последователи да отбелязват смъртта Му на годишнината от нея. Те трябва да направят това в негова памет след залез слънце на 14 нисан, който е първият месец от еврейската религиозна година и е в съответствие с тяхното пресмятане според еврейския календар.

Верните членове на невестата на Исус ще участват заедно с Него във великото дело на бъдещото Му месианско царство. По този начин човешкото семейство също ще опознае Исус и стойността на Неговата откупна жертва. Той "даде Себе Си като откуп за всички, за да бъде засвидетелстван в определеното време" (1 Тимотей 2:5-6). Каква славна перспектива за един свят, който се нуждае от мир, край на страданията и славно праведно управление!

Урок за 27 април

Достойно е агнето

Ключов стих: *"И запяха нова песен,
казвайки,
"Достоен си да вземеш книгата и да
разчупиш печатите ѝ, защото Ти беше
убит и с кръвта Си придоби за Бога човеци
от всяко племе и език, народ и нация."
Откровение 5:9*

Избрано Писание:
Откровение 5:1-13

Централната фигура в Божия план за изкупление е Исус Христос, Неговият "Единороден Син". (Йоан 3:16). Той се споменава в цялата Библия, а в последната ѝ книга една от личностите му е "Агнецът". Откровение:6, 8, 12-13

Размишлявайки върху Авраамовото обещание, чрез което ще бъдат благословени всички земни родове, ние си спомняме следните думи на Йоан. "И видях в десницата на седящия на престола книга, написана отвътре и отзад,

запечатана със седем печата. И видях един силен ангел, който прогласяваше със силен глас: Кой е достоен да отвори книгата и да разпечата печатите ѝ? И никой човек нито на небето, нито на земята, нито под земята не можеше да отвори книгата, нито да погледне в нея. И плаках много, защото никой не се намери достоен да отвори и да прочете книгата, нито да погледне в нея." Откровение:1-4

Божествената справедливост изискваше съответна цена за закупуването на Адам, както и на цялото му потомство, тъй като никой не беше в състояние да даде откуп за брат си. (Псалми 49:7). Този факт показва и защо като акт на любов и състрадание Бог е предвидил изпращането на Своя Единороден Син, за да изкупи човешкото семейство, което в противен случай е щяло да бъде загубено завинаги. Йоан 3:17

Няколко части от Откровение 5 глава са написани на силно символичен език. Въпреки това нашият ключов стих твърди, че Христос е доказаният Достоен, който е изкупил и купил със скъпоценната Си кръв Своята възлюбена църква. В стих 13 Йоан Откровител добавя

следните думи: "И всяка твар, която е на небето и на земята, ... чу, че казвам: Благословение, чест, слава и сила да бъдат на Седящия на престола и на Агнето до вечни векове."

Всички, които се стремят да следват Христос, имат участие в проповядването на евангелската вест. Това е пророкувано от самия Исус, който казва: "Това Евангелие на Царството ще се проповядва по целия свят за свидетелство на всички народи". (Матей 24:14). В Откровение 14:7 Йоан ни казва, че нашето послание към другите трябва да бъде: "Страх (благоговение). Бога и Му въздавайте слава; ... покланяйте се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори". Бог трябва да бъде в центъра на цялото ни проповядване - не ние самите, нашите идеи, нашите мисли, нашите пътища, а единствено Той. Освен това трябва да проповядваме Исус, Този, Който е упражнил силата на Бога, Своя Отец, за да създаде небето, земята, морето и водните извори. "Всичко стана чрез Него (Исус, Божият Син); и без Него не е станало нищо от това, което е станало". Йоан 1:3

Нека оценим по-пълно неизмеримата любов на Бога, който дава Сина Си за откуп на всички, и величествената жертва, която Христос направи, като предано изля душата си на смърт за своята невеста и за целия свят на човечеството. "О, дълбочина на богатството на Божията премъдрост и знание, колко непостижими са Неговите съдби и колко неизследвани са Неговите пътища!" Римляни 11:33